

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Art.129) alin.(5) - Secțiunea 4 - Reprezentarea părților în judecată - Renunțarea la mandat și revocarea mandatului din Codul de procedură civilă

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Art.129) alin.(5) - Secțiunea 4 - Reprezentarea părților în judecată - Renunțarea la mandat și revocarea mandatului din Codul de procedură civilă, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b662 din 25.11.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are, în realitate, ca obiect modificarea art.129 din Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările și completările ulterioare, respectiv completarea acestui articol cu un nou alineat, alin.5¹.

Referitor la caracterul organic sau ordinar al legii, semnalăm că deși modificările Codului de procedură civilă de până în anul 2006 au fost făcute prin legi adoptate în regim de lege organică, instanța de contencios constituțional, în **Decizia nr.63 din 11 aprilie 2000**, relevă că potrivit Constituției, **calificarea legilor ca fiind organice se face expres prin textele constituționale, nu pe cale de interpretare**. În aceleași considerente, Curtea face referire la alte două decizii ale sale, Decizia nr.61 din 20 aprilie 1999 și Decizia nr.3 din 18 ianuarie 2000, unde se mai arată și că, potrivit art.125 alin.(3) din Constituție (n.n.

art.126 alin.(2) din Constituție, republicată), competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite de lege, fără a se preciza însă că legea respectivă trebuie să fie organică, astfel cum s-a procedat prin alte texte atunci când s-a considerat necesar.

Totodată, în Decizia nr.3 din 18 ianuarie 2000, Curtea Constituțională reține că a constatat în jurisprudența sa că **legea fundamentală nu a instituit obligația ca reglementările în materie de procedură civilă să se stabilească prin lege organică.**

În plus, prin Deciziile 548/2008 și 786/2009 Curtea Constituțională a statuat că modificarea unei legi organice poate fi făcută printr-o lege ordinară dacă prin conținutul său, aceasta din urmă nu cuprinde norme organice.

Față de cele de mai sus, apreciem că propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor **ordinare**, iar prima Cameră sesizată este **Senatul**, în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. Menționăm că încă patru propuneri legislative care au ca obiect modificarea și/sau completarea Codului de procedură civilă, ale aceluiași inițiator, au fost transmise Consiliului Legislativ în vederea avizării: **propunerea legislativă privind modificarea Secțiunii 3 - Întâmpinarea, Art.201), alin.(1) - Comunicarea întâmpinării din Codul de procedură civilă**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b654 din 25.11.2010; **propunerea legislativă privind modificarea Secțiunii 4 - Reprezentarea părților în judecată - Conținutul mandatului Art.86)**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b664 din 25.11.2010; **propunerea legislativă privind modificarea și completarea Art.88) alin.(1) - Secțiunea 4 - Reprezentarea părților în judecată - Renunțarea la mandat și revocarea mandatului din Codul de procedură civilă**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b666 din 25.11.2010; **propunerea legislativă pentru modificarea art.40) din Codul de procedură civilă a Capitolului I - Judecătorul. Incompatibilitatea**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b668 din 25.11.2010.

Or, în vederea asigurării unicității de reglementare cerută de art.14 din Legea nr.24/2000, republicată, **toate aceste intervenții legislative ar fi trebuit să se regăsească într-o unică propunere legislativă.** Menționăm că, potrivit alin.(1) al articolului menționat,

reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.

3. Propunerea legislativă nu precizează Codul de procedură civilă care se dorește a fi modificat, respectiv completat: Codul actual sau noul Cod. Astfel, din denumirea marginală („Renunțarea la mandat și revocarea mandatului”) atașată art.129 în cadrul titlului, reiese că este vizată Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă (deci, noul Cod), căci aceasta este cea care are un articol denumit așa, în vreme ce din conținutul celor două texte propuse (conținut care nu are nici o legătură cu denumirea marginală sus-menționată) rezultă fără nici un dubiu că în realitate se urmărește modificarea, respectiv completarea Codului actual.

4. Textele propuse pentru art.129 alin.5 și 5¹ sunt identice cu art.129 alin.5 și 5¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr.202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

Prin urmare, propunerea legislativă este lipsită de obiect.

PREȘEDINTELE LEGISLAȚIEI
dr. Dragoș IELIU

București

Nr. 1443/6.12.2010.